

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale (Włochy) w dniu 26 stycznia 2017 r. – M.A.S., M.B.

(Sprawa C-42/17)

(2017/C 195/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym

M.A.S., M.B.

Pytania prejudycjalne

- 1) [C]zy art. 325 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na sąd karny obowiązek niestosowania uregulowania krajowego w przedmiocie przedawnienia, które stoi na przeszkodzie w znacznej liczbie wypadków ukaraniu poważnych oszustw na szkodę interesów finansowych Unii, bądź przewiduje krótsze terminy przedawnienia dla oszustw, które naruszają interesy finansowe Unii, aniżeli terminy przedawnienia dla oszustw naruszających interesy finansowe państwa, nawet jeżeli takie niestosowanie jest pozbawione wystarczająco precyzyjnej podstawy prawnej?
- 2) Czy art. 325 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na sąd karny obowiązek niestosowania uregulowania krajowego w przedmiocie przedawnienia, które stoi na przeszkodzie w znacznej liczbie wypadków ukaraniu poważnych oszustw na szkodę interesów finansowych Unii, bądź przewiduje krótsze terminy przedawnienia dla oszustw, które naruszają interesy finansowe Unii, aniżeli terminy przedawnienia dla oszustw naruszających interesy finansowe państwa, nawet jeżeli w porządku prawnym państwa członkowskiego przedawnienie należy do materialnego prawa karnego i podlega zasadzie legalności?
- 3) Czy wyrok wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 września 2015 r. w sprawie C-105/14, Taricco, należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na sąd karny obowiązek niestosowania uregulowania krajowego w przedmiocie przedawnienia, które stoi na przeszkodzie w znacznej liczbie wypadków ukaraniu poważnych oszustw na szkodę interesów finansowych Unii, bądź przewiduje krótsze terminy przedawnienia dla oszustw, które naruszają interesy finansowe Unii, aniżeli terminy przedawnienia dla oszustw naruszających interesy finansowe państwa, nawet jeżeli takie niestosowanie jest sprzeczne z nadrzędnymi zasadami porządku konstytucyjnego państwa członkowskiego lub z niezbywalnymi prawami człowieka uznanymi w konstytucji państwa członkowskiego?

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2016 r. w sprawie T-82/14, Copernicus-Trademarks/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), wniesione w dniu 23 lutego 2017 r. przez Verus Eood

(Sprawa C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Verus Eood (przedstawiciel: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), Maquet

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku wydanego w sprawie T-82/14 w całości;

pośilkowo: uchylenie wyroku wydanego w sprawie T-82/14 i odesłanie sprawy do poprzedniej instancji ze względu na przeinaczenie w wyroku okoliczności faktycznych;

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami poniesionymi we wszystkich instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.⁽¹⁾, w szczególności art. 52 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 2) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r., w szczególności art. 75 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 3) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r., w szczególności art. 76 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 4) Naruszenie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do „zgłoszenia znaku towarowego w złej wierze”;
- 5) Naruszenie „katalogu praw podstawowych” Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 6) Naruszenie prawa międzynarodowego, mianowicie Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej;
- 7) Naruszenie prawa międzynarodowego, mianowicie porozumienia TRIPS (Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej);
- 8) Naruszenie art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 9) Naruszenie art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 10) Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 11) Naruszenie art. 17 „Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.”;
- 12) Naruszenie europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i protokołów dodatkowych do tej konwencji, w szczególności art. 1 protokołu nr 1;
- 13) Naruszenie art. 6 EKPC – prawo do rzetelnego procesu sądowego, w szczególności w świetle zafałszowanych, nieprawdziwych (ustaleń) okoliczności faktycznych, insynuacji, fałszywych oskarżeń, oczerniania, pomówień i zniesławień.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 21 marca 2017 r. – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-141/17)

(2017/C 195/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: José Luis Cabana Carballo

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)